

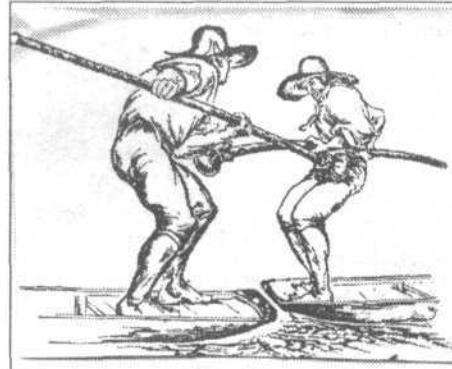
Oživljanje Ljubljance

Tradicija podjetnih, sposobnih Trnovčanov se nadaljuje. Ne gre sicer kot bi si že leli, toda trmasto vztrajno, kar je značilno tudi za trnovskega človeka, vsaj tako zatrjujejo in potrjujejo zgodovinski zapiski. Pa tudi sedanjost.

Izkazal se je »Ceh velikih čolnarjev ljubljanskih«, ki so organizirali za vikend (2. IX. 94) popoldne prijetno zabavo in družabno srečanje na Špici. Navzlic dokaj deževnemu popoldnevu, se je na bregovih nabralo kar precej gledalcev, ki so navdušeno bodril borbo čolnarjev po starih pravilih, segah, ko so bile v navadi na Ljubljani koncem 18. in 19. stoletja. Vse priznanje podjetnemu in domiselnemu Čehu čolnarjev, ki so predstavili kot prijazni ribiči, v nošah s širokokrajinimi klobukom kot je bilo v tistih časih v modi. Pa še z dobrim vinom so pogostili gledalce.

Ne bi pa bilo pošteno, če bi preslišali tudi kritične, spontane pripombe gledalcev, utemeljene kritike s strani - ceha čolnarjev in drugih. Predvsem bi morala biti ustrezno urejena, očiščena oklica, bregovi Ljubljance. Gledaleci so pogrešali ustrezno ozvočenje, napovedovalca in povezovalca »Tofogega žanra«, iskrivige s spontanimi komentarji dogajanja, zgečljivimi šalami iz preteklosti in sedanosti. Slišale so se zajedljive pripombe o »razklanjanem ljubljanskem županstvu«, ki se med drugim tudi za »Borbe čolnarjev«, oživljanje starih tradicij na Ljubljani »prav nič ne zmeni«, če tudi bi bila lahko tudi ta izvirna, zanimiva, dinamična prireditev dočakšen prispevek k popestritvi turistične ponudbe.

be v Sloveniji. Pa tudi naša slovenska televizija, bi samo popestrila svoj, včasih zelo dolgočasen spored, če bi v zvezi s to čolnarsko prireditvijo

objavila nekaj insertov iz lepega, dokumentarnega filma Brede Kovičeve »Moje Krakovo - moje Trnovo.«

Treba je reči, da so cehovci - čolnarji, s to uspelo prireditivo, pokazali, da so trnovske trmati, vztrajni in tudi to je zagotovilo, da se bo oživljanje starih običajev na Ljubljani nadaljevalo, obdržali jih bodo pri življenju. Pa tudi druge znamenitosti. Toda treba bo se marsikaj postoriti, da ohranimo žlahtnost tega okolja in oživimo, očistimo tudi samo Ljubljano.

STANE LENARDIČ

Kapitalec iz Bevk

Gospodar LD Brezovica Viktor Čuden iz Notranjih Goric, je 14. 8. 1994 zvečer uplenil ob vznožju barjanskega osamelca Kostanjevice pri Bevkah močnega jelena nepravilnega štirinjsteraka, ki je iztrebljen tehtal 220 kg. Rogovje je ocenjeno z 200.13 CIC točke (srebrna medalja). Starost jelena presegla 10 let. To je najmočnejše doseglo znano rogovje jelena, ki je bil uplenjen na Ljubljanskem Barju. Da prihaja jelenjad iz Krimskega pogorja poleti na Ljubljansko Barje ni nobena posebnost, saj barjanske lovske družine kot so Tomišelj, Vič, Brezovica, skoraj vsako leto zabeležijo odstrel 2-3 jelenov in približno toliko telet in košut. Praviloma pa so to 2- do 4-letni jeleni sesterki ali osemraki. Le izjemoma pa se tamkaj pojavi starejši in tako močen jelen, ki navadno ostane v Krimsko-rakitniškem ali Krimsko-mokrškem pogorju. Mnogi se sprašujejo, kaj je pognalo tega jelena na Ljubljansko Barje. Jelenjad sicer tu napravi nekaj skode na koruzi in pesi, a najde tu očitno tudi več miru in kritja med bujnimimi kmetijskimi kulturnimi kot v vedno bolj obljudem krimskem pogorju.

B. LESKOVIC

PREJELI SMO PISMO

Prepovejte vzrejo in promet morilskih pasem psov!

Po treh primerih napadov pitbul-terierjev na nič hudega sluteče otroke, odrasle in živali v zadnjem tednu, je tudi pri nas dozorel čas, da tako kot v Zahodni Evropi prepovemo vzrejo in promet z nevarnimi pasnimi psov. Kot vemo so s posebnim križanjem vzgojili napadalne pse za ubijanje. Ker menim, da živim v civilizirani in humani državi pričakujem, da boste ta in tak zakon sprejeli po najhitrejšem postopku.

V vsaki družbi je pač določen odstotek ljudi s sadomazohističnimi značilnostmi. Žal pa njihova »posebnost« ogroža druge, manj posebne. Ker organi pregona nimajo pristojnosti v teh in takih primerih, je pač potrebna zakonska utemeljitev, za katero je pristojen vasel oblasti.

Ker menim, da je večina slovenskih poslavcev kljub politični razklanosti še vedno normalna in da so matere ter očetje in pa seveda ljubitelji varnega življenja, ne pričakujem posebnih ovir.

Z vsem spoštovanjem

Borut Pogačnik,
dipl. soc. in psihoterapevt
Postojnska 29

Drevesničarstvo
Franc Podobnikar
Breže 48
61356 Dobrova pri Ljubljani
Tel.: (061) 641-195

- * Sadne sadike raznih vrst in sort
 - * Jablane, hruške, češnje, višnje, breskve, marelice, orehi, brajda, jurka
 - * Vse in še kaj dobite v drevesnici vsak dan in ob vsakem času.
 - * Ob nakupu dobite tudi strokovna navodila, ki so potrebna pri vzgoji.
- Cene so ugodne!

Prvi zapisi vasi na polhograjskem področju v zgodovinskih virih

Z razpravo o preimenovanju ulic v nekem kraju na Gorenjskem smo se oprli tudi na Gradivo za historično topografijo (zgodovinsko krajepisje) Slovenije zgodovinarja Milka Kosa (Ljubljana, 1975). V njem so iz raznih srednjeveških zgodovinskih pisanih virov, zlasti urbarjev, zbrani podatki o prvih zapisih vasi na Kranjskem do leta 1500. Ker so podatki zanimivi in zgodovinsko pomembni, naj tokratni prvi zapis krajev iz okolice Polhovih Gradec prispievajo k zgodovinski podobi tega področja. Zapisi se seveda opirajo na do sedaj najdene raziskane pisane zgodovinske vire. Kraji bodo navedeni po časovnem zaporedju.

Na tem področju je bil seveda najprej omenjen Polhov Gradec, in sicer 1261. leta v pisni obliki Pilchgrez. Iz leta 1303 so omembe naslednjih vasi: Belica je zapisana kot Weissempach, Dvor kot Altenhof, Črni Vrh kot Swarczenek, Praproče kot Praprotischez. Vsi zapisi so bili

IZ BELEŽNICE POSLANCA CIRILA STANIČA

Problemi doma starostnikov Kolezija

Ko smo pred gradnjo doma starostnikov v Koleziji zbrali sedanjo lokacijo, so službe objavile, da bodo neposredno okolico doma izboljšale in sicer:

- da bodo ob Gradaščici uredili lokalni park za starostnike in za potrebe društva invalidov.
- da bodo vzdrževali sprehajalno pot vzdolž levega brega Gradaščice ob kopališcu in vodogradbenem ter še Štefanovem institutu tja do tovarne vijakov
- da bodo v Gradaščici zgradili male jezove, da bo voda bolj razgibana
- da bo urejena Finžgarjeva ulica za varno vožnjo starostnikov
- da bodo podprtli pred domom provizorno garazo Inštituta za jeklene konstrukcije
- da bodo namestili v okolici doma nekaj

več klopi za starostnike in za prebivalstvo

- da bo v Kopališki ulici samo enosmeren promet in sicer

V nasprotju z vsem naštetim pa so zgradili odsck Mencingerjeve ulice, toda z vsaj 1 m preozkim hodnikom za pešce ter za invalide v vozičkih, kakor je bilo predvideno v zazidalnem načrtu, v lokacijski odločbi in gradbenem dovoljenju.

Povsem novo stanje pred domom pa je sedaj, ko je Inštitut dal na razpolago prostore za trgovino z avtomobili. Tako je sedaj Mencingerjeva ulica trajno pokrita z avtomobili in kupci. Pešci, vozički in kolosarji smo popolnoma izrinjeni iz ulice. Kdo je vendar tu odobril takšno trgovino. Kam naj se pritožimo?

ZAKAJ TAKO?

Ali bo od Poti spominov kmalu ostal samo še spomin na pot?

Stanje na Poti spominov v celi Ljubljani, zlasti pa na področju viške občine postaja vse slabše in zaskrbljujoče. Na področju Golovec, zlasti kjer so bili razdejani robni poti, je voda že odnesla del trase. Na področju Murgelj, kjer je morda pot nekoč bila najbolj urejena, jo že na veliko prerašča trava in plevel in če se bo takšno stanje nadaljevalo, bo čez nekaj let ostal samo še spomin na pot, kajti sledu o poti tedaj ne bo več.

Pa vendar, prav na področju Murgelj, pa tudi drugje, ima pot številne navdušene uporabnike: za sprehode otrok iz starejše osebe, ki se boje srečanja s psem brez vrvice

- bolniki in upokojenci, ki so ves dan doma in jih po odhodu lastnikov z doma vzemirja močno in dolgotrajno lajanje osamljenih in zlosti živali

- sosedje, ki nimajo živali, a morajo na svoji trati odstranjevati živalske iztrebke, ker tegu naredijo lastniki živali, ki neprizadeto in kot samoumevno opazujejo onesnaževanje tuje lastnike.

- zdravniki in higieniki, ki opazujejo zdravju skodljivo početje

Zato bo KS MURGLE sprejemala predlage za lokacijo, kjer bi uredili stranic za živali. Do ureditve tega prostora pa so lastniki živali dolžni pocistiti živalske iztrebke v vrečke (ki jih lahko nabavijo že ob nakupu hrane za živali) in poskrbeti za higienično neoporečno odstranitev.

Lastniki živali se bodo s svojim ravnanjem sami odločili za uravnoteženje med obzirne in prijazne sosedne ali med brezbrzne, ekološko in higienično neovesečene osebe.

Če lastniki živali sami ne bodo poskrbeli za higieno, bo KS najela osebo za čiščenje in odstranjevanje živalskih iztrebkov. Honorar za delo se osebe bodo plačali lastniki domačih živali.

Prepričani smo, da to ne bo potrebno, saj je interes prebivalcev Murgelj, da živimo v lepem in zdravem okolju, v čisti in urejeni naravi in da z obzirnostjo in uvidevnostjo ustvarjamo dobre medsebojne odnose in človeku prijazno okolje.

Že pet ali šest let pot ni bila vzdrževana, da bi se odstranil plevel in nasula nova plast peska, zato postaja že marsikje blatna in vse manj uporabna zlasti ob slabem vremenu. Bil bi že skrajni čas, da se mestne in občinske oblasti ter lokalni politiki, pa tudi politične stranke jasno opredelijo do tega projekta in to se posebej pred bližnjimi občinskim volitvami. Ali bo morda tudi o tem potrebno organizirati referendum občanov?

MURGELJAN

Nevarni potepuški psi!

Zmotno smo pričakovali, da bomo v našem časopisu črtali rubriko o »nevarnosti stekline na našem področju. Ta bolezнь je izredno trdrovratna in jo je težko posvetem zatreti. Ne bi ponavljali, da je steklina ena najbolj nevarnih, praktično neozdravljivih kužnih bolezni za katere lahko zbole tuje clovek.

Najpogostejši prenašalci stekline so lisice, lahko pa so tudi psi in macke. Zato so se posebej nevarni potepuški psi in macke, kajti pri takih živalih, ki niso pod nadzorstvom je stalna nevarnost okužbe s steklinom in vnašanje te bolezni v domove v hlev. Septembra sta se dve lisice zatekli v naselja, se spopadli z domačimi psi in širje psi so bili obsojeni na usmrritev. V lovišču barjanske lovske družine Rakovnik, so klateski psi, kolikor je bilo doslej ugotovljeno, raztrgali šest kosov srnjadi. Trenutno, ko je nov lovski zakon še v pripravi, so lovci dolžni opozoriti pismeno lastnika, naj ima psa pod nadzorstvom. Tudi zato, ker veterinarski higieniki se ne opravljajo zadovoljivo svojega posla.

Opozoriti bi se želeli, da na področju naše občine Vic-Rudnik, ki je okužena s steklino, velja obvezni kontumac, kar pomeni, da morajo biti psi in mačke zunaj stanovanjskih prostorov na vrvci. Ta preventivni ukrep bo veljal tri mesece, če v tem času ne bodo ugotovili novih primerov stekline. Po veljavnem zakonu o varstvu živali pred kužnimi boleznimi je treba dati obvezno cepiti vse pse po določenem četrtem mesecu starosti. Po naših predpisih morajo biti psi cepljeni proti steklini vsako leto.

V mesecu oktobru bodo organizirali na območju ljubljanskih občin ponovno cepljenje lisic. Javnost bodo z ustreznimi navodili pravčasno obvestili.

SIC

ZANIMIVOSTI

najdeni v Državnem arhivu na Dunaju. Tu sta bila najdena tudi zapisa naselja Babna Gora. V letu 1315 je zapisana v obliki Babenberch. Naselje Selo nad Polhovim Gradcem je v letu 1328 omenjeno kot Czel. Setnica se v zgodovinskih virih prvič pojavi leta 1374 kot Sätnicz. Brise pa leta 1410 kot Grisch: Podreber je leta 1436 imenovana kot Sveta Elizabeta (Sand Elsbteten). Zadnji zapis je iz fevdne knjige grofov Celjskih. Iz tega vira je tudi zapis vasi Srednja vas. Prvič se omenja leta 1445 kot Mitterdorf.

V urbarju urada iz gradu Polhov Gradec je leta 1498 omenjen Dolenja vas (Niderndorff). Pristava pri Polhovem Gradcu (Marhoff), Setnica (Setnicza), Belo (Nabela), Črni Vrh (S. Lienhart), Praproče (Praprotisch). Poleg teh že prej omenjenih krajev je tu prvič zapisano naselje Smolnik z lepo ohranjenou slovensko obliko Smollnick.

Zanimivo je, da so tu omenjene tudi kmetije Burjak (Burjack), Štebabnik (Stibalnik). Na Jankovem (Na Jancowim), Sova (omenjen je kmet z imenom Jernej Sawa).

Gotovo ni naključje, da so zapisi teh vasi iz časa od 13. do 15. stoletja. To je bil čas prve in druge kolonizacije slovenskega ozemlja. Takrat je na slo-

venskem ozemlju nastalo veliko slovenskih vasi. Grobelnikova Zgodovina (Ljubljana, 1964) tako opisuje tisti čas: »Redka poseljenost slovenske zemlje je med odpravljanjem pozigalništv in uvajanjem triletnega kolobarjenja, med zamenjavo lesenega pluga s plugom z lezernim lemezjem in črtalom, med uvajanjem kmetij in zemljiskih gospodstev sprožila množično kolonizacijo, eno osnovnih značilnosti naše preteklosti od 10. do 15. stoletja. Novi gospodarski prijemi so dopuščali tudi do desetkratno pomnožitve prebivalstva (...). Do 12. stoletja je bilo se dovolj pripravne zemlje za naseljevanje v niznah. Kraji s privedni vas, zgornji, novi, zadnji so prav tako kot dolge in središnje vasi največ iz tega časa.«

Razumljivo je, da so zapisi omenjenih krajev zaradi prevladujočega nemškega vpliva v nemščini. Bolj ali manj spremen poslusalec oziroma poznavalec slovenske jezikom je namreč po svoje prejavil ali zapisal slovenska imena krajev.

Zgornji zapis naj posredno opozori na priznavanje prve cerkvene organizirane na tem področju - sedemstoletnice ustanovitve župnije Polhov Gradec, ki se proslavlja letos.

LJUDMILA BOKAL